

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 726/05
01.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, АВ адвоката, изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици VII К.бр.14/05 од 22. 03. 2005. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Суботици VII К.бр.14/05 од 22. 03. 2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, оглашен је кривим оптужени АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору од 27.01.2005. године до 22. 03. 2005. године.

На основу члана 193. и 196. ЗКП, обавезан је оптужени да на име паушала плати суду 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 69. у вези члана 245. став 5. ОКЗ, суд оптуженом изриче меру безбедности одузимања предмета од оптуженог 249 таблета опојне дроге амфетаминa и 1,2 грама опојне дроге марихуане, које опојне дроге ће након правноснажности пресуде бити уништене.

Против те пресуде, жалбу је изјавио:

-бранилац оптуженог због одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и оптуженом изрекне блажу казну затвора.

Републички јавни тужилац, својим поднеском Ктж.867/05 од 05. 05. 2005. године, предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио све списе предмета, па је након оцене жалбених навода и предлога Републичког јавног тужиоца изнетог у наведеном поднеску, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, о којима другостепени суд води рачуна по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио све околности релевантне за одређивање кривичне санкције оптуженом, а које је навео у својој пресуди, те је применом правила о судском ублажавању казне (члан 42. и 43. ОКЗ), одмерио казну у трајању од једне године и шест месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору (члан 50. ОКЗ), која је сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривичне одговорности оптуженог као извршиоца, те да ће се са том казном постићи сврха кажњавања предвиђена чланом 33. ОКЗ у оквиру опште сврхе кривичне санкције у смислу члана 5. став 2. ОКЗ.

Врховни суд је стога жалбене наводе браниоца оптуженог о изрицању блаже казне оптуженог, оценио као неосноване, поготову што се у жалби не наводи ни једна конкретна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би оправдала такав предлог.

Правилно је првостепени суд применом члана 193. и 196. ЗКП, оптуженог обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка тј. паушала у износу од 20.000,00 динара, па су супротни жалбени наводи браниоца оцењени неоснованим.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Мила Ристић, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

ТТ